

Van onzekere *nerd* tot prinses op het boekenbal

Als Chantal van Gastel in Amerika was geboren, was ze de American Dream. Ze werd van doorsnee hardwerkende scholier in een kleine stad, de beste chicklitschrijfster van Nederland. Maar de weg naar succes was voor haar een langdurig gevecht met haar onzekerheden.

Van Gastel zit ontspannen in de achtertuin van het huis van haar ouders. De serre biedt uitzicht op een grote tuin. “Afgelopen kerst hadden we hier nog een winterbarbecue. Helaas heb ik niet zo’n tuin”, ze lacht een brede rij witte tanden bloot. Haar lach, samen met haar lichtblauwe ogen en blonde haren, vormen een contrast met haar donkere jurkje. Ze vertelt honderd uit over zichzelf, alsof ze nooit anders heeft gedaan.

Chantal werd geboren op 6 april 1980 in Breda, als eerste kind van het jonge stel Frans en Rian van Gastel. Naar eigen zeggen was ze een drukke uitbundige kleuter. Ze wilde alles uitproberen en hield van aandacht. Op haar derde moest kleine Chantal de spotlights delen met haar nieuwe zusje, Priscilla. Drie jaar later verhuist het gezin naar Etten-Leur.

Van uitbundige kleuter veranderde ze daar in een rustig introvert kind. Ze kwam nieuw in een klas, en liet haar vriendinnetjes achter in Breda. Ze maakte wel een aantal vrienden met wie ze buiten schooltijd afsprak. In de les was ze altijd stil, dromerig. Buiten school deed ze niet aan sport. Liever speelde ze binnen. Ze was een creatief kind, en was vaak in de weer met een verfkwast. Als er geknutseld kon worden, was Chantal erbij.

Op de middelbare school, de Katholieke Scholengemeenschap Etten-leur, had Chantal het moeilijk. Wederom werd ze van haar vriendinnen gescheiden. Zij ging VWO doen, haar vriendinnen deden Havo. In de pauzes zat Chantal het liefst bij haar oude vriendinnen, iets wat ervoor zorgde dat ze in haar eigen klas niet populair was.

Ook was ze een strebertje. Als ze eenmaal moest leren voor een proefwerk, kreeg je haar niet meer losgerukt van haar boeken. Op de ochtend van de toets zat ze met haar boeken voor haar neus te ontbijten. “Iets wat totaal onnodig was eigenlijk”, zegt ze, “want ik haalde altijd goede cijfers.” Ze was een beetje de *nerd* van de klas.

Buiten school sprak ze af met vriendinnen, maar aan sport deed ze nog steeds niet. Het liefst zat te binnen op haar kamer. Waar ze vroeger met Barbies verhalen speelden, vertaalden deze verhalen zich nu naar papier. Chantal begon haar fantasieën te beschrijven, en haar droomwereldje kwam tot leven in haar verhalen. Maar ze durfde haar schrijfsels aan niemand te laten lezen, bang dat ze niet goed genoeg waren.

Na haar eindexamen ging ze rechten studeren in Tilburg. Dichterbij dan Utrecht en Amsterdam, en ze kon veilig thuis blijven wonen. Het was een studie waar ze het ontzettend moeilijk mee had. Nog steeds had ze de prestatiedrang van de middelbare school, maar de studie lag haar gewoon niet. Het maakte haar leven zuur. Ze wilde kosten wat kost niet stoppen met de opleiding, ze was bang om te falen. Maar de droge feiten van een studie als rechten stonden zo haaks op haar dromerige

romantische fantasiewereld, dat ze na twee jaar worstelen de handdoek in de ring gooide. Ze voelde zich mislukt, en een periode van grote onzekerheid brak aan.

Ze gaat aan het werk bij een boekenwinkel. Daar probeert ze rustig uit te vinden of ze iets met haar schrijven wil doen. Het is haar grootste hobby, en ze vraagt zich af of ze een studie moet gaan doen in die richting. In de tussentijd kan ze haar hart ophalen tussen alle nieuwe boeken, die ze dan ook gretig verslindt. Ze leert zichzelf beter schrijven door tijdens het lezen te letten op perspectief en spanningsopbouw.

Wanneer ze voor het eerst het genre chicklit leest, valt een deel van haar onzekerheid weg. Dit is dezelfde stijl die Chantal gebruikt! Ze geniet van de boeken. Ze is opgelucht dat er blijkbaar toch een genre bestaat dat bij haar schrijfstijl past. Ze besluit een NTI cursus creatief schrijven te gaan doen. Daar leert ze verschillende genres kennen. Ze zet zich over haar onzekerheid heen door haar verhalen aan anderen te laten lezen. Ze krijgt vrijwel alleen positieve feedback. Langzaam wordt Chantal zelfverzekerder. Misschien kan ze toch wel goed schrijven? Ze blijft oefenen en oefenen. En dan komt de verhalenwedstrijd van tijdschrift Yes! ineens op haar pad.

In duizend woorden mag ze een einde schrijven aan een romantisch verhaal. Een betere opdracht kon er voor Chantal niet bestaan. Uren zat te ploeteren achter de computer, want al haar ideeën besloegen veel meer dan duizend woorden. Ze schreef uiteindelijk één scène, waar ze haar gevoelige natuur in kwijt kon. Ze drukt de verzendknop van haar e-mail één uur voor de deadline in, met het idee dat er allang een verhaal uitgekozen was. Tegen haar verwachtingen in wint ze de wedstrijd. De jury kiest haar verhaal uit vijfhonderd inzendingen. Chantal is trots, en besluit op dat moment dat ze hoe dan ook iets met schrijven moet gaan doen.

Langzaam overwint ze haar 'ja, maar'-mentaliteit, en krijgt ze meer zelfvertrouwen. Mede door het harde werk in de sportschool wat haar een strakker lichaam oplevert. Ze krijgt een idee voor een verhaal; het idee van een jonge vrouw die worstelt met haar gewicht, en haar oogje op een aantrekkelijke man. Chantal legt redelijk wat van zichzelf in het personage. De gewichtsstrijd, de onzekerheid, Isa is een vrouw die in vele andere vrouwen terug te vinden is.

Chantal begint het verhaal steeds leuker te vinden, en durft haar verhaal aan haar zus te laten lezen. Priscilla raakt enorm enthousiast, en moedigt haar aan om door te schrijven. Samen bedenken ze gênante situaties waarin Isa verzeild raakt. Chantal schrijft het als een dulle op. Tijdens het schrijven raakt ze steeds meer overtuigd van het feit dat het verhaal er moet komen. Toch slaat de twijfel weer toe. Zou iemand het boek wel willen lezen? Ze durft niet uit de comfortzone te stappen, en laat haar manuscript een jaar op de boekenplank stof verzamelen.

Na een paar jaar werken bij een boekenwinkel, waaronder in het weekend, besluit Chantal dat een beetje meer regelmaat haar goed zou doen. Ze gaat op kantoor werken.

Na een tijd besluit ze haar manuscript op te sturen. Het is nu of nooit. Ze maakt een *moodboard* met plaatjes van tijdschriften die haar doen denken aan 'Zwaar Verliefd', de titel van haar manuscript, en wordt vrij snel gevraagd om langs te komen. The House of Books is geïnteresseerd in haar. De

uitgeverij, gespecialiseerd in chicklit, is toevallig net bezig om een eigen Nederlandse chicklitbranche op te zetten, en ziet Chantal wel in het plaatje passen.

Voor Chantal komt haar droom uit, eindelijk wordt haar boek gepubliceerd! Er breekt een drukke periode aan, waarin haar geluk wordt overschaduwd door ontslag bij het notaris kantoor waar ze werkt. Wegens de kredietcrisis worden alle werknemers zonder vast contract ontslagen. Gelukkig kan ze meteen bij de burens, een accountantskantoor, aan de slag.

'Zwaar Verliefd' kreeg veel positieve reacties en ging meteen achtduizend keer over de toonbank. Na vier weken moest er al een herdruk komen. Ze kreeg fans en interviewverzoeken. Nederland leek behoefte te hebben aan een chicklitschrijfster van eigen bodem. De praatgrage Brabantse viel met haar vlotte toegankelijke schrijfstijl enorm in de smaak. Inmiddels is 'Zwaar Verliefd' tienduizenden keren over de toonbank gegaan.

Ze kreeg ideeën voor een tweede boek; een vervolg op 'Zwaar Verliefd' of een losstaand boek. In samenwerking met de uitgeverij werd voor het eerste gekozen. 'Zwaar Beproefd' is niet veel later een feit. Het schrijfproces van haar tweede boek viel haar zwaarder. Ineens was zelfs het veilige schrijven in haar huis, met de gordijnen dicht, niet meer zo veilig. Nu was er een publiek dat ze moest *pleasen*. Wat nu als ze het helemaal niets zouden vinden?

Het twijfelen blijkt wederom overbodig, ook 'Zwaar Beproefd' wordt goed ontvangen. Haar derde boek 'Geknipt voor jou' werd zelfs 'Boek van het Jaar 2010' op de website Chicklit.nl. Het was voor het eerst in drie jaar dat de prijs naar iemand anders ging dan naar Chantals grote idool Sophie Kinsella.

In oktober kwam de Britse Queen of chicklit naar Nederland, en met Chantals nieuwe zelfvertrouwen regelde ze via haar uitgever een ontmoeting. Hoewel de zenuwen door haar lijf gierden, werd het erg gezellig. Samen met haar zus babbelden ze over het schrijversvak. Chantal kwam erachter dat zij en Sophie, echte naam Madeleine Wickham, erg veel gemeen hadden in hun schrijven.

Maar daar hield de weg naar de top nog niet op voor Chantal. Het boekenbal naderde, en dit jaar wilde ze er, als goedverkopende Nederlandse auteur, toch ook wel eens heen. Haar verzoek om uitnodiging werd afgewezen. Chantal begreep er niets van. Tot ze één dag van te voren alsnog een uitnodiging ontving. Snel verzette ze al haar afspraken, en begon de zoektocht naar het perfecte jurkje.

"Eigenlijk valt het boekenbal best tegen", vertelt ze. "Het is meer voor de uitgeverwereld, maar het is wel een leuk feestje." Ze lacht en loopt naar binnen, langs de boekenkast van haar ouders. Vooral Chantals boeken springen in het oog. Naast een stapel van haar pennenvruchten, staat een fotolijst. In de lijst zit een foto van een stralende trotse vrouw, die haar onzekerheden uit de weg is gegaan om haar dromen te verwezenlijken. Chantal van Gastel is bestsellerauteur.